

Derudover er den historiske gennemgang problematisk. De sjove ting, der skete, f.eks. i 1901 og i 1903, var jo først og fremmest, at J.C. Christensen faktisk lavede forfatningen, ikke bare de der små forsigtige ting, men forfatningen, og det lidt mismodige, der så skete, da Jacob Appel skulle lave menighedsrådsloven, var, at han jo var så tosset over de her menighedsråd, fordi han ville have direkte håndoprækningsdemokrati, at han sagde, de i hvert fald ikke skulle beskæftige sig med ånd, de skulle kun beskæftige sig med mursten.

Det var så Jacob Appels melding. Han havde jo så regnet med, at ånden lå henne hos den der vakte menighed, men han havde næppe forestillet sig, at alt, hvad der derudover var, altså murstenene, på lokalt plan helt skulle overlades til, ja, dårligt nok præsterne, for når det kommer forbi sogneniveauet, så er de jo stort set også væk, og så er vi derhenne, hvor vi helt har afskåret demokratiet.

Men jeg synes, det er prisværdigt, at Kristeligt Folkepartis forslag igen minder om, hvor jammerligt det står til med tilliden til demokratiet, når vi kommer inden for folkekirken.

Det fremgår ikke af det her. Jeg ved ikke, hvor meget det kommer til at fremgå af debatten i dag heller, men man kan jo høre, og vi har jo hørt i Kirkeudvalget for nylig en tidligere minister sige, at man ikke kan give lægfolk så meget ansvar, for så kunne det gå ud over forkyndelsesfriheden.

Så det er virkelig sådan den der mistillid til demokratiet, der præger den kirkelige magtelite. Det er måske det mest skamfulde, vi har, og der er jo selvfølgelig i denne her sammenhæng Kristeligt Folkepartis vedholdende bidrag til en debat, om vi dog ikke kan få demokratiseret kirken mere, om vi ikke kan få inddraget lægfolket på flere niveauer, fuldstændig prisværdigt og stærkt støttet af SF, der har samme ønske.

Er specielt det her forslag så særlig hensigtsmæssigt? Hvis det havde drejet sig om, at vi skulle have lægfolket ind på stiftsniveauet hele vejen igennem og for den sags skyld også præsterne, så havde der ikke været noget problem i det. Eller hvis vi havde haft fuldstændig styr på økonomikontrollen f.eks., også i forhold til Kirkeministeriet.

Det kunne da være meget interessant, hvis vi på et eller andet tidspunkt begyndte at kigge efter, hvordan de flyttede rundt med pengene – nu snakker vi kun om økonomien i denne her sammenhæng – og begyndte sådan at kunne blande

os lidt i den, også f.eks. i kirkeministerens salmebogsbestemmelser, så han ikke sådan skal sidde alene. Det ved jeg godt at han ikke gør, for lobbyisterne er godt i gang, som de plejer at være, de, der netop ikke bryder sig om demokratiet og som siger: Vi har jo vores kanaler, så hvorfor skal vi ulejlighes med det der valgte system og sådan noget. Men hvis det havde været de der hensigter, man havde haft, og havde sagt, at nu skal vi sørge for at have en bredere repræsentation på stiftsniveau, hvor den altså også var en legalitet, så havde der ikke været noget problem i det.

Jeg er enig med ministeren i, at det, vi ser i Viborg og ikke mindst i København, jo ikke kan løfte de problemer, som reelt er, i hvert fald i Københavns Stift, som jeg kender en del til, men det er jo da en prisværdig bestræbelse, at man går i gang med at inddrage lægfolk og præster.

Vi vil følge det lidt med spænding. Jeg har til slutning fra min gruppe til at sige, at vi støtter forslaget, fordi det er et lille bitte, bitte, bitte, bitte skridt fremad, men spørgsmålet er altså, om det er så småt, at det er lige ved at være nede på bladlusniveauet fra Mis med de blå øjne, hvor det er lige på nippet til at være så småt, at det er værre end ingenting. Det er jeg så ikke sikker på, men lad os høre, hvad der bliver sagt senere hen i løbet af udvalgsbehandlingen.

Egil Møller (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører på området, hr. Poul Nødgaard, ikke har mulighed for at være til stede, skal jeg på hans og partiets vegne meddele følgende:

Kristeligt Folkeparti ønsker med sit beslutningsforslag at få mere demokrati ind i folkekirken. Sådan ser vi også på det i Dansk Folkeparti, og vi kan naturligvis støtte den hensigt.

Folkekirken styres i dag af menighedsråd, provsttudvalg, stiftsøvrighed og Kirkeministeriet. Dansk Folkeparti har ved tidligere lejligheder gentagne gange fremført ønsket om en forenkling med udgangspunkt i, at menighedsrådenes rolle blev styrket, så de øvrige kirkelige instansers rolle blev minimeret til det mindst mulige. Hidtil har disse tanker ikke vundet særligt stort gehør her i Folketinget.

Efter disse indledende bemærkninger skal jeg forholde mig til det konkrete forslag fra Kristeligt Folkeparti, som jo drejer sig om stiftsøvrigheden, der i dag kun består af biskoppen og stiftamtmanden. Her ønsker Kristelig Folkeparti, at stiftsøvrigheden udvides med tre medlem-